

Warszawa, dnia 1 lipca 1964 r.

S P R A W O Z D A N I E

z działalności pracowni profilaktycznej PIPS za rok szkolny
1963/64

Przez cały rok pracownia była czynna oficjalnie w dni nieparzyste w godzinach popołudniowych / 12 - 19 $\%$, a w dni parzyste w godzinach dopołudniowych / 8 - 13/. W rzeczywistości kierownik pracowni załatwiał także interesantów i w dni nieparzyste w godzinach dopołudniowych.

W niektórych miesiącach działalność pracowni była utrudniona z powodu braku psychologa w ogóle, a później - z powodu jego choroby. Od grudnia 1963 r. stanowisko psychologa w pracowni objęła mgr Ewa Zabczyńska, wobec czego badania psychologiczne przebiegały sprawniej, z wyjątkiem okresu chorobowego trwającego 2 $\frac{1}{2}$ miesiąca. Mimo to, zdołano odrobić część zaległości kancelaryjnych za ubiegły rok szkolny.

Badania z udziałem lekarza odbywały się w dni nieparzyste w godzinach popołudniowych; inne badania odbywały się w umówionych przez pracownię godzinach.

Do badania zgłaszane były dzieci głównie z terenu Warszawy / 114 przypadków /; z poza Warszawy było 35 przypadków + 13 przypadków porad bez szczegółowych badań. Poza tym przeprowadzono 54 badań powtórnych. Razem w ciągu roku sprawozdawczego załatwiono 216 przypadków, w tym badanych po raz pierwszy 149 przypadków.

Badane były przeważnie dzieci w wieku szkoły podstawowej i nieznaczny procent dzieci w wieku przedszkolnym; młodzieży powyżej wieku szkoły podstawowej przebadano zaledwie kilkanaście przypadków.

Mimo, że pracownia była nastawiona na współpracę ze szkołami specjalnymi, to jednak zgłoszeń ze szkół specjalnych było mało. Natomiast przypadki zgłaszane przez szkoły podstawowe lub przez samych rodziców były właściwie skierowywane, gdyż wyraźnie odstawały od normy.

Spośród 149 przypadków zgłoszonych po raz pierwszy do badań w b.r. szkolnym było skierowanych przez szkoły 64, zgłoszonych przez samych rodziców - 51, przez różne instytucje, np. Ośrodek Selekcyjny, poradnię TPD, poradnię ortofoniczną PIPS itp - 34.

Normalny rozwój umysłowy stwierdzono w 72 przypadkach, ociężałość umysłową - w 27 przypadkach, upośledzenie umysłowe na poziomie debilizmu - w 34 przypadkach i głębokie upośledzenie umysłowe - w 16 przypadkach.

Z odchyień od normy największą ilość stanowiły dzieci nerwicowe - 57 przypadków, wśród których było 36 dzieci normalnych, 10 - ociężałych umysłowo i 11 upośledzonych umysłowo.

Charakteropatów było 8 przypadków, psychopatów - 7, po encefalitach - 17, różnych upośledzeń sprzężonych było 17 przypadków. Liczną grupą / 31 przypadków/ stanowiły dzieci zaniebane wychowawczo. W stosunku do tej grupy tylko w niewielu przypadkach, z braku czasu, przeprowadzono tak bardzo potrzebne wywiady środowiskowe.

Większość dzieci była leczona ambulatoryjnie w pracowni lub była skierowana na leczenie specjalistyczne. Do zakładów leczniczych neuropsychiatrii dziecięcej skierowano 9 przypadków; do Komisji Selekcyjnej dla upośledzonych umysłowo - 18 przypadków; skierowano do poradni ortofonicznej PIPS - 12 przypadków. Poza tym lekarka leczyła przypadki nerwicowe będące na ćwiczeniach w poradni Ortofonicznej PIPS, których w pracowni nie badano.

W ciągu roku szkolnego 1963/64 pracownia najwięcej współpracowała ze szkołą podstawową Nr 97 przy ul. Spiskiej 1, gdzie była stworzona eksperymentalna klasa III wyrównawcza. W klasie tej było dużo dzieci z trudnościami w nauce, trudnościami wychowawczymi i nerwicowymi. Przebadano 21 dzieci. Wyniki tej współpracy, jak nas zapewniało kierownictwo szkoły i wychowawczynie klasy były bardzo pozytywne.

Praktyka studentów.

Kierownik pracowni miał w październiku 1963 r. trzy razy wykład dla studentów I roku na temat działalności pracowni i metod pracy oraz przeprowadził analizę wybranych przypadków. Praca dydaktyczna ze studentami II roku trwała od października 1963 do połowy czerwca 1964 r. i polegała na omówieniu przez kierownika pracowni indywidualnie lub grupowo istoty i przebiegu praktyki; zapoznania z instrukcją o wywiadach środowiskowych, hospitowania w pracowni w grupach 2-osobowych - wywiadów z opiekunami, badań psychopedagogicznych, brania udziału w naradach końcowych personelu pracowni z opiekunami, przeprowadzaniu przez studentów wywiadów środowiskowych i złożeniu ustnie lub pisemnie sprawozdań z wywiadów.

W ten sposób odbyło praktykę:

17	studentów	z	działu	upośledzonych	umysłowo
23	"	"	"	społecznie	niedostosowanych
21	"	"	"	głuchych	

Razem odbyło praktykę 61 studentów.

Praktyka II roku przebiegała w sposób nieregularny, gdyż początkowo brak było psychologa, a później psycholog był chory, tak, że kierownik pracowni nie był w stanie sam dopilnować wszystkich spraw związanych z praktyką. To też były trudności z zaliczeniem praktyk, gdyż wielu studentów nie zdążyło przy końcu roku szkolnego złożyć pisemnych sprawozdań.

Mimo tych usterek - praktyka studentów w b.r.szkolnym była, w porównaniu do lat ubiegłych, znacznie pogłębiona. Wypowiedzi studentów, co do korzyści odniesionych z tych praktyk potwierdzają to. Jednak sprawa praktyk studentów wymaga jeszcze pewnych przemyśleń i ukierunkowań, aby była postawiona na właściwym poziomie.

W pracowni odbyły też praktykę 3X studentki z U.W. z Katedry pedagogiki specjalnej.

W ciągu roku szkolnego pracownia załatwiła 85 pism łącznie z wydanymi orzeczeniami i zaświadczeniami, nie licząc innej korespondencji, która bez przeprowadzania ~~przez~~ ^{przez} dziennik włączona była do protokołów badań.

Pracownia przygotowała na wystawę 40-lecia PIPS trzy tablice obrazujące jej działalność i 9 teczek z protokołami badań dzieci w/g klasyfikacji diagnostycznej.

W ciągu roku pracownię odwiedziło 2 dziennikarzy i 2 gości zagranicznych, którzy się zapoznali z jej działalnością.

Kierownik pracowni

Kubeczko

/ mgr Józef Kubeczko /

M. J. Ingosowska

